

יומא סה

ר' יוחנן	רב	
שני שבזוג ראשון	שני שבזוג שני	השני ירעה עד שיסתאב
שני שבזוג שני	שני שבזוג ראשון	יקרב
נידחים	אינם נידחים	בעלי חיים

קושיות על רב ור' יוחנן

קושי 1 על דברי רב: תנן: **השני ירעה עד שיסתאב... שאין חטאת צבור מתה.**

דיוק מהמשנה והקושי: הא דיחיד כי האי גוונא - מתה.

- בשלמא לרבי יוחנן - כדברי אבא אמר רב, דאמר רבי אבא אמר רב: הכל מודים שאם נתכפר בשאינה אבודה - אבודה מתה.

משנה מסכת תמורה פרק ד משנה ג

המפריש חטאת ואברה, והפריש אחרת תחתיה, לא הספיק להקריבה עד שנמצאת הראשונה היו שתייהן תמימות - אחת מהן תיקרב חטאת, והשניה תמות - דברי רבי. וחכמים אומרים: אין חטאת מתה - אלא שנמצאת מאחר שכיפרו הבעלים

- אלא לרב, הוה ליה כמפריש שתי חטאות לאחריות. ואמר רבי אושעיא: הפריש שתי חטאות לאחריות - מתכפר באחת מהם, והשניה תרעה (ולא כתוב שמתה!)
תירוץ: כיון דאמר רבא: רב סבר לה כרבי יוסי, דאמר מצוה בראשון, מעיקרא כמפריש לאיבוד דמי (וסובר כרבי שמתה)

ר' יוחנן - שני שבזוג ראשון ירעה (זה כמו נתכפר באבודה)

↓
אם היה של ציבור - מתה

רב - שני שהזוג שני ירעה (זה כמו מפריש שתי חטאות לאחריות)

↓
אם היה של ציבור - מתה - למה? הפריש שתי חטאות לאחריות - מתכפר באחת מהם, והשניה תרעה

קושי 2 על רב: תנן, **רבי יהודה אומר: תמות.**

- בשלמא לרבי יוחנן, דאמר שני שבזוג ראשון ירעה, לרבי יהודה ימות - מתכפר בשני שבזוג שני.
- אלא לרב, דאמר שני שבזוג שני ירעה, לרבי יהודה ימות, לרבי יהודה במאי מיכפר? תירוץ: מי סברת רבי יהודה אשני שבזוג שני קאי? רבי יהודה אשני שבזוג ראשון קאי.

קושי על ר' יוחנן: ואיכא דקא מוטיב הכי: **ועוד אמר רבי יהודה: נשפך הדם - ימות המשתלח, מת המשתלח - ישפך הדם.**

- בשלמא לרב - רישא פליגי בחטאת צבור, וסיפא פליגי בבעלי חיים.

ר' יהודה	תנא קמא	לפי רב
ימות - חטאת ציבור מתה	ירעה - אין חטאת ציבור מתה	רישא - רבי יהודה אומר: תמות
בעלי חיים נדחים	בעלי חיים אינם נדחים	סיפא - ועוד אמר רבי יהודה: נשפך הדם - ימות המשתלח, מת המשתלח - ישפך הדם.

- אלא לרבי יוחנן מאי **ועוד**?
מסקנה: קשיא!

ועוד אמר רבי יהודה: **נשפך הדם ימות המשתלח.**

קושי: בשלמא **נשפך הדם ימות המשתלח** - דאכתי לא איתעביד מצותיה, אלא מת המשתלח אמאי ישפך הדם? הא איתעביד ליה מצותיה (הגרלה)!

תירוץ: אמרי דבי רבי ינאי: אמר קרא **יצא ח' לפני ה' לכסכו**, עד מתי יהא זקוק להיות חי - עד שעת מתן דמים של חברו.

דיון בדברי ר' יהודה בשקלים: תנן התם: בני העיר ששלחו את שקליהן ונגנבו או שאבדו, אם נתרמה תרומה - נשבעין לגזרין, ואם לאו - נשבעין לבני העיר, ובני העיר שוקלין אחרים תחתיהן. נמצאו, או שהחזירו הגנבים - אלו ואלו שקלים הם, ואין עולין להן לשנה הבאה. **רבי יהודה אומר: עולין להן לשנה הבאה.**

מאי טעמא דרבי יהודה? - אמר רבא: קסבר רבי יהודה חובות של שנה זו קריבות לשנה הבאה. **קושי על רבא:** איתיביה אביי: **פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו, והפריש אחרים תחתיהן, וכן שעירי עבודה זרה שאבדו והפריש אחרים תחתיהן - כולן ימותו, דברי רבי יהודה.** רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים: **ירעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויפלו דמיהם לנדבה, שאין חטאת צבור מתה.**

תירוץ 1: אמר ליה: קרבנות צבור קא אמרת? שאני קרבנות צבור כדרכי טבי אמר רבי יאשיה. דאמר רבי טבי אמר רבי יאשיה, אמר קרא **זאת צאת חטאת** *זאת חטאת* אמרה תורה חדש והבא לי קרבן מתרומה חדשה. **קושי על התירוץ:** הא תינח שעיר, פר מאי איכא למימר? **תירוץ:** גזירה פר אטו שעיר.

קושי ודחיה: ומשום גזירה ימותו? ועוד, הא דרבי טבי אמר רבי יאשיה גופה מצוה היא. דאמר רב יהודה אמר שמואל: קרבנות צבור הבאין באחד בניסן - מצוה להביא מן החדש, ואם הביא מן הישן - יצא, אלא שחסר מצוה! **תירוץ 2:** אלא אמר רבי זירא: לפי שאין הגורל קובע משנה לחברתה. **קושי:** ונייתי ונגריל!

תירוץ: גזירה שמא יאמרו הגורל קובע משנה לחברתה.

קושי: הא תינח שעיר, פר מאי איכא למימר?

תירוץ: גזירה פר אטו שעיר.

קושי ודחיה: ומשום גזירה ימותו?

תירוץ 3: אמרוה רבנן קמיה דאביי: גזירה משום חטאת שמתו בעליה.

קושי: הא תינח פר, שעיר מאי איכא למימר?

תירוץ: גזירה שעיר אטו פר.

קושי: ומשום גזירה ימותו?

תירוץ 4: אלא: גזירה משום חטאת שעברה שנתה.

קושי: גזירה? היא גופה חטאת שעברה שנתה היא!

תירוץ: הא לא קשיא - כרבי, דתניא **שנה תמימה - מונה שלש מאות וששים וחמשה יום, כמנין ימות החמה, דברי רבי.** וחכמים אומרים: **מונה שנים עשר חדש מיום ליום.**

